

The background of the entire page is a photograph of several handprints made in a dark, textured material on a light-colored wall. One handprint is in sharp focus in the lower right, while others are blurred in the foreground and background. A red rectangular box is overlaid on the top left portion of the image.

Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023

Videnshæfte

VI V E

Indhold

- 3 Om hæftet**
- 4 Konklusioner**
- 5 Hvad kendetegner børn og unge i udsatte positioner?**
- 8 Mental og social trivsel**
- 11 Social trivsel**
- 14 Trivsel i skolen, men flere skoleskift og mere specialundervisning**
- 15 Inddragelse i sagsbehandlingen**

Om hæftet

Dette hæfte er baseret på undersøgelsen "Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023", der blev udgivet af VIVE i september 2023. Rapporten er udarbejdet af seniorforsker Mette Lausten, projektchef Katrine Iversen og senioranalytiker Asger Graa Andreasen og rekvireret af Social-, Bolig- og Ældreministeriet.

Børn og unge i udsatte positioner er i rapporten defineret som børn og unge, der i 2023 modtog § 11-støtte, forebyggende foranstaltninger efter § 52, eller som var anbragt uden for hjemmet efter servicelovens paragraffer.

Hæftets terminologi og henvisninger til bestemmelser og lovgivning er opdateret i henhold til ny lovgivning på området, idet Barnets lov er trådt i kraft i perioden mellem rapportens udgivelse og dette hæftes udgivelse.

Hæftet giver et koncentreret indblik i nogle af rapportens vigtigste fund, konklusioner og perspektiver knyttet til trivsel, skolegang, inddragelse, og hvad der karakteriserer de børn og unge, som befinder sig i udsatte positioner.

For fuld indsigt i et bredere spektrum af tematikker og problematikker knyttet til trivslen blandt børn og unge i udsatte positioner henvises til rapporten.

Dette hæfte er udarbejdet af VIVE i regi af Videnscenter om børneinddragelse og udsatte børns liv, som VIVE driver i samarbejde med Social- og Boligstyrelsen og Børns Vilkår.

Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023

© VIVE 2024

Tekst og redaktion: Mette Lausten, Katrine Iversen, Asger Graa Andreasen, Nina Louise Aagaard og Daniel Sebastian Nørding Larsen

Layout: Hanne Bang Christensen

Dette hæfte er udarbejdet af VIVE i regi af

Videnscenter om børneinddragelse og udsatte børns liv.

E-ISBN: 978-87-7582-355-0

ISBN: 978-87-7582-356-7

VIVEs publikationer kan frit citeres med tydelig kildeangivelse.

Alle citater i videnshæftet er anonymiseret.

VIVE – Det Nationale Forsknings- og Analysecenter for Velfærd
Herluf Trolles Gade 11, 1052 København K.

Konklusioner

Børn og unge i udsatte positioner har samlet set væsentligt dårligere mental og social trivsel end andre børn og unge

Den laveste grad af trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner findes blandt dem, der er anbragt på børne- og ungehjem og tæt derefter blandt børn og unge i støttende indsatser.

Piger oplever oftere lavere trivsel og er mere udsatte end drenge

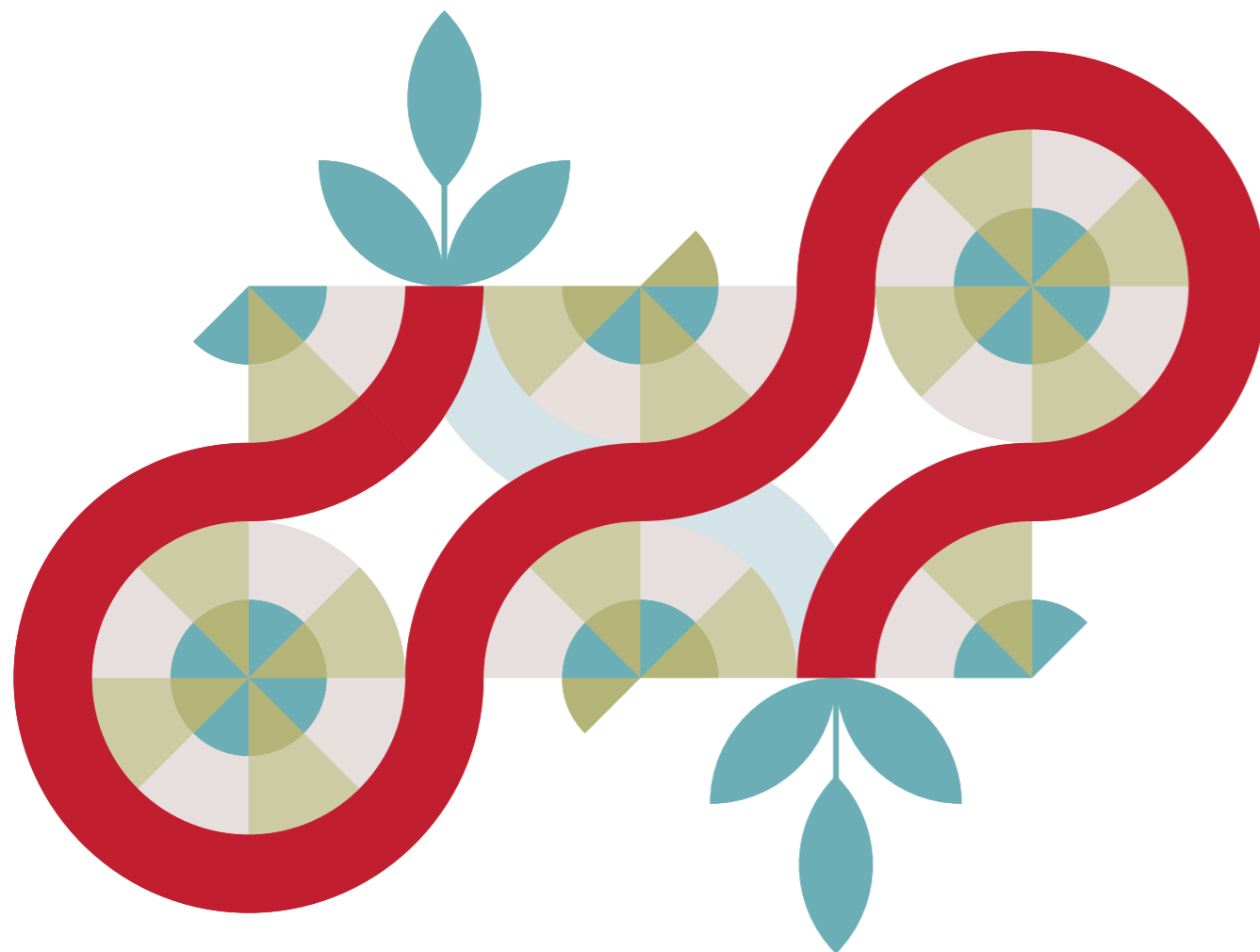
Det gælder blandt andet i forhold til mental trivsel, hvor det på tværs af mentale trivselsparametre og på tværs af grupper af børn og unge i udsatte positioner ses, at mere end dobbelt så stor en andel af pigerne end af drengene ligger uden for normalområdet. Også når det gælder livstilfredshed, er piger lavere placeret på skalaen end drenge.

Plejefamilieanbragte børn og unge trives på mange områder relativt godt

På flere trivselsparametre ligger børn og unge anbragt i plejefamilie på samme niveau eller højere end børn og unge, som ikke modtager nogen former for sociale indsatser. Det gælder blandt andet i forhold til livstilfredshed, ensomhed og venskaber.

Børn og unge i tidligt forebyggende indsatser er især udfordrede på den mentale dimension af trivsel

Det gælder blandt andet i forhold til emotionelle problemer, hyperaktivitet/opmærksomhedsproblemer og problemer med jævnaldrende.

Hvad kendetegner børn og unge i udsatte positioner?

Børn og unge i udsatte positioner er lige så forskellige som alle andre børn og unge. Fælles for dem er dog, at kommunen har vurderet, at de har behov for en form for støtte.

I dette videnshæfte kan du læse om tre forskellige grupper af børn og unge i udsatte positioner:

- Børn og unge, som modtager tidligt forebyggende indsatser
- Børn og unge, som modtager støttende indsatser
- Børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet.

6 % af alle danske børn og unge modtager mindst en af disse indsatser.

For sammenligningsgrundlagets skyld holdes resultaterne for børn og unge i de ovenstående udsatte positioner op imod resultaterne for de børn og unge, der vokser op uden at modtage sociale indsatser.

Tidligt forebyggende indsatser, støttende indsatser og anbringelser

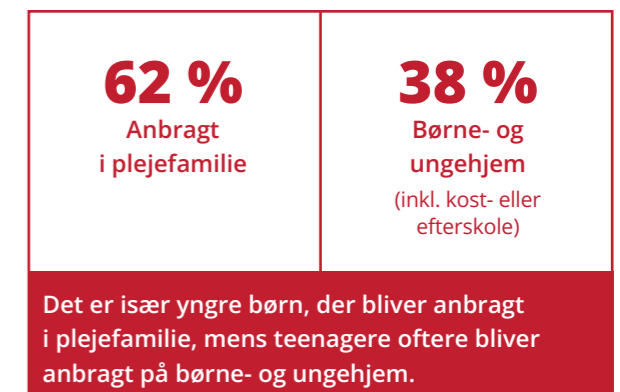
Tidligt forebyggende indsatser efter § 28 eller 30 i Barnets lov bliver givet til børn og unge med mindre komplekse problemer, som dog stadig har behov for støtte. Formålet er at sætte ind, inden problemerne vokser sig større, og der bliver behov for indsatser som støttende indsatser eller anbringelse. Tidligt forebyggende indsatser kan for eksempel være indsatser for hele familien eller deltagelse i netværks- og samtalegrupper.

Hvis udfordringerne er for komplekse til, at tidligt forebyggende indsatser kan forventes at hjælpe, er der behov for en afdækning (§ 19, 25) eller en

børnefaglig undersøgelse (§ 20, 26, 27). Baseret på resultaterne af den børnefaglige undersøgelse kan der gives støttende indsatser eller anbringelse uden for hjemmet.

Støttende indsatser bliver givet efter § 32, stk. 3 i Barnets lov og kan både være rettet mod det enkelte barn eller mod hele familien. Det kan for eksempel være støtteophold, familiebehandling, en fast kontaktperson til barnet/den unge, en fast kontaktperson for familien eller økonomisk støtte.

At blive anbragt uden for hjemmet efter § 46 eller 47 i Barnets lov er den mest indgribende foranstaltning, og VIVEs undersøgelse viser da også, at anbragte børn og unge har de mest komplekse livsbetingelser. Børn og unge i støttende indsatser har lidt mindre komplekse livsbetingelser, mens børn og unge, som modtager tidligt forebyggende indsatser, har de mindst komplekse livsbetingelser blandt børn og unge i udsatte positioner.

	Anbragte	Støttende indsatser	Tidligt forebyggende indsatser	Andre børn og unge
Har mindst en psykiatrisk diagnose	24 %	22 %	12 %	4 %
Har været udsat for et overgreb, som er meldt til politiet	26 %	16 %	5 %	2 %
Er flyttet mindst fem gange i barndommen	31 %	17 %	8 %	4 %
Har mindst en forælder, som selv har været anbragt	38 %	19 %	9 %	6 %
Har oplevet, at en forælder har været i fængsel	19 %	7 %	2 %	1 %

Mental og social trivsel

Samlet set peger resultaterne på, at særligt børn og unge anbragt på børne- og ungehjem, børn og unge i støttende indsatser og børn og unge i tidligt forebyggende indsatser oplever en lav grad af social og mental trivsel. Altså har børn og unge i udsatte positioner, der ikke er anbragt uden for hjemmet, også en høj grad af mistrivsel og behov for bedre hjælp fra velfærdssystemerne.

Derimod trives plejefamilieanbragte på flere områder på omtrent samme niveau som børn og unge uden indsatser. Fra andre undersøgelser ved vi, at børn og unge i plejefamilie ofte er anbragt på grund af massive udfordringer hos forældrene og ikke nødvendigvis udfordringer hos børnene og de unge selv. Og undersøgelsens resultater omkring mental og social trivsel indikerer da også, at det for disse børn og unge ser ud til at være en god løsning at bo i en plejefamilie, når de ikke kan bo hjemme.

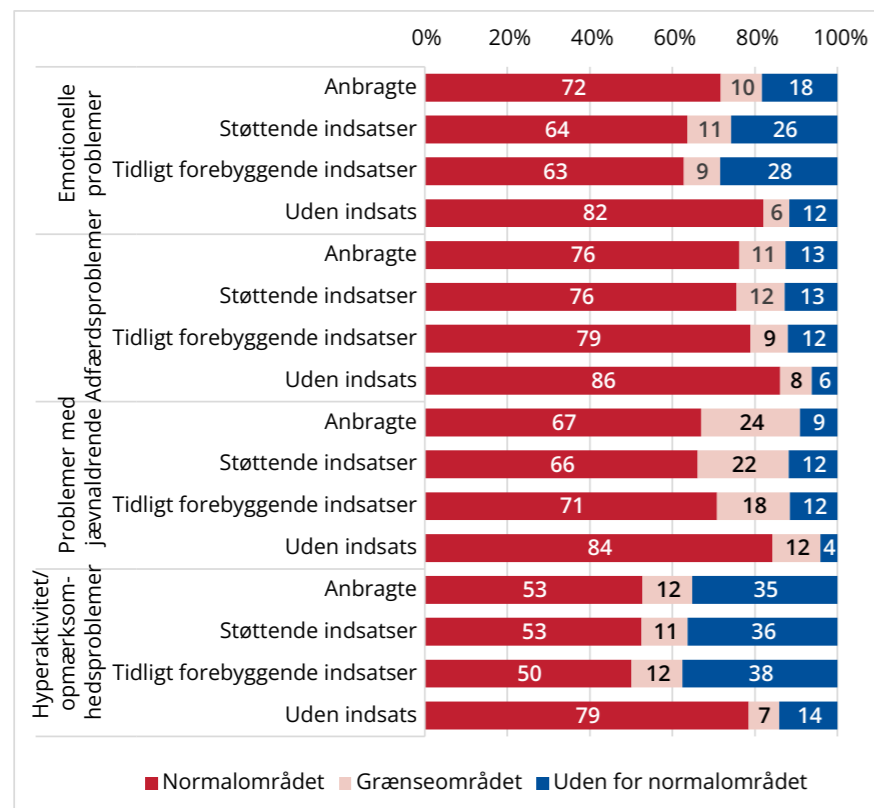
Den mentale trivsel blandt børn og unge er undersøgt ved hjælp af analyseinstrumentet SDQ, som måler den psykiske trivsel og funktion ud fra graden af emotionelle problemer, adfærdsproblemer, problemer i forhold til jævnaldrende og hyperaktivitet/opmærksomhedsproblemer. Redskabet giver både en score inden for hver af de fire dimensioner og en

samlet, tværgående SDQ-score, der giver et samlet billede af den mentale trivsel for det enkelte barn eller ung. På hver dimension kan man være enten inden for normalområdet, i grænseområdet eller uden for normalområdet.

Der er over tre gange så stor en andel af børn og unge i udsatte positioner, der ligger uden for normalområdet i den samlede trivselsmåling, sammenlignet med børn og unge uden indsatser (henholdsvis 22-28 og 7 %). Det betyder, at børn og unge i udsatte positioner samlet set har væsentligt større mental mistrivsel end andre børn og unge.

Zoomer man ind, står det klart, at det gælder i forhold til alle de målte problematikker, at børn og unge i udsatte positioner oplever væsentligt flere udfordringer end øvrige børn og unge. Det gælder særligt i forhold til udfordringer knyttet til hyperaktivitet og/eller opmærksomhedsproblemer. Cirka halvdelen af alle børn og unge i udsatte positioner er enten uden for normalområdet eller i grænseområdet, hvad angår udfordringer knyttet til hyperaktivitet og/eller opmærksomhedsproblemer. Det samme gælder kun for en ud af fem blandt børn og unge uden indsatser.

Mental trivsel, opdelt på trivselsdimensioner

Anm.: Procentgrundlag = 2.802 børn og unge har svaret på SDQ-totalscoren. SDQ (Strengths and Difficulties Questionnaire) er et udbredt og anerkendt måleredskab, som har høj validitet og reliabilitet og anvendes til at vurdere børn og unges psykiske trivsel og funktion.

Kilde: VIVE, 2023. Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023. Opdateret i forhold til terminologi i ny lovgivning på området.

Piger hårdere ramt på mental trivsel

Ser vi på tværs af køn, viser analyserne markante kønsforskelle. Omkring dobbelt så mange piger som drenge i udsatte positioner ligger uden for normalområdet i den samlede SDQ-score. Således ligger 29-41 % af pigerne i udsatte positioner uden for normalområdet, mens det tilsvarende er 14-16 % af drengene.

Kigger man nærmere på de fire underdimensioner, er piger i udsatte positioner overrepræsenteret i dem alle set i forhold til drenge i tilsvarende situationer. Det gælder særligt i forhold til dimensionen om emotionelle problemer. Her ligger 44 % af pigerne i støttende indsatser og i tidligt forebyggende indsatser uden for normalområdet. Det samme gælder til sammenligning kun for 8-9 % af drengene i de to målgrupper.

Livstilfredshed

Hvor tilfreds er du for tiden med dit liv? Det er alle børn og unge i undersøgelsen blevet spurgt om.

Svarene viser, at for børn og unge i udsatte positioner har omkring tre ud af ti lav livstilfredshed. Der er ikke den store forskel imellem de forskellige målgrupper af udsatte børn og unge – fra 29 %

med lav livstilfredshed blandt børn og unge i tidligt forebyggende indsatser, 30 % blandt anbragte børn og unge og 32 % blandt børn og unge med støttende indsatser.

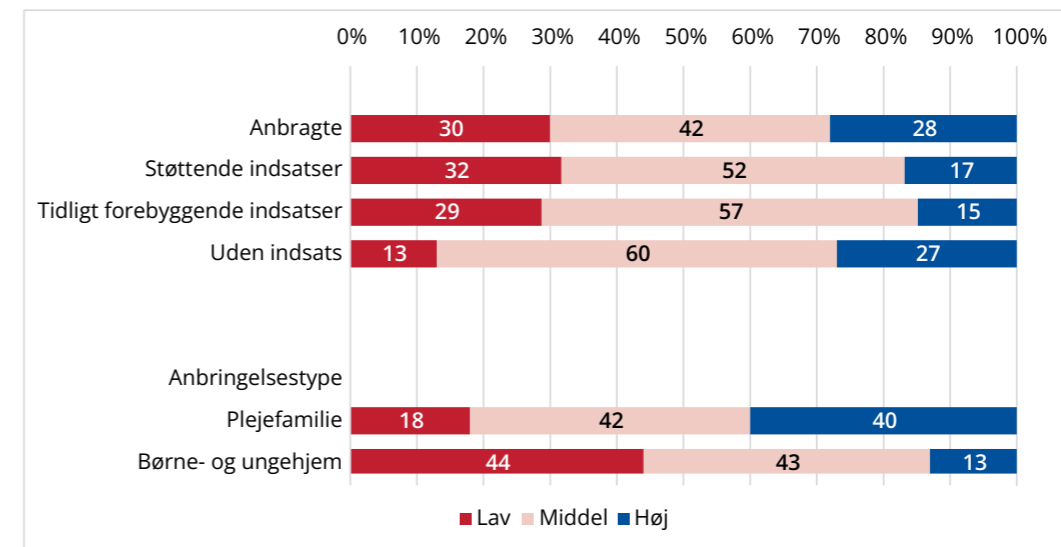
Blandt anbragte børn er der dog meget stor forskel på de børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem, og dem, der er anbragt i plejefamilie.

44 % af de børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem, har lav livstilfredshed mod 18 % af de plejefamilieanbragte. Faktisk viser opgørelsen, at man finder en højere andel af børn og unge med høj livstilfredshed blandt dem, der er anbragt i plejefamilie, end blandt alle de øvrige børn og unge, som ikke modtager nogen form for sociale indsatser.

Præcis som for mental trivsel gælder det, at piger scorer egen livstilfredshed lavere end drengene gør. På tværs af de forskellige målgrupper af børn og unge i udsatte positioner er der dobbelt så stor en andel af pigerne, som oplever lav livstilfredshed (36-42 % blandt piger i udsatte positioner sammenlignet med 19-22 % blandt drenge i udsatte positioner).

Et opmærksomhedspunkt i det fremadrettede arbejde kan derfor være at have mere fokus på pigernes mentale trivsel og udfordringer.

Livstilfredshed – hvor tilfreds er du med dit liv for tiden?

Kilde: VIVE, 2023. Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023. Opdateret i forhold til terminologi i ny lovgivning på området.

Social trivsel

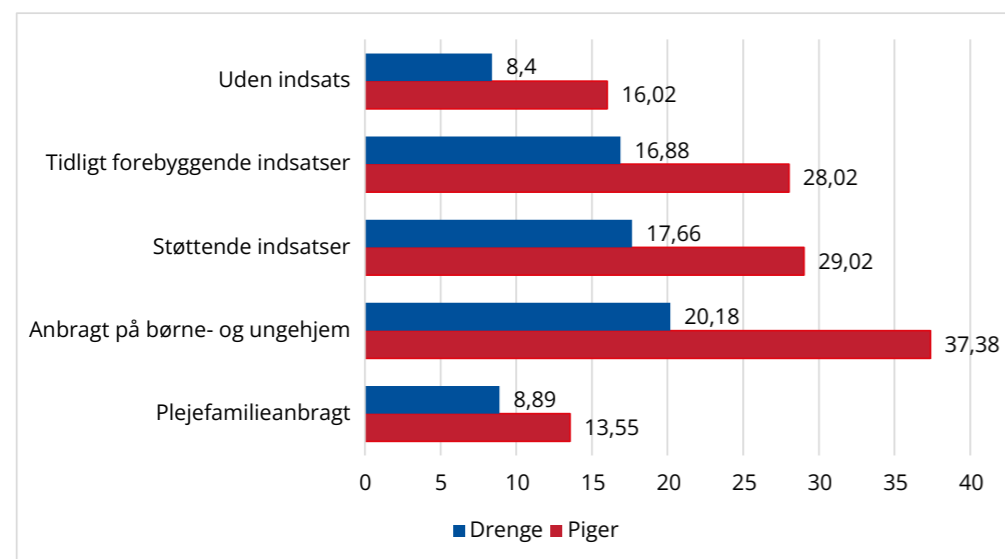
Ensomhed

Børn og unge i udsatte positioner føler sig oftere ensomme sammenlignet med børn og unge uden indsats. Det gælder særligt børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem, børn og unge i støttende indsats og børn og unge i tidligt forebyggende indsats.

Til gengæld er andelen af plejefamilieanbragte børn og unge, der ofte føler sig ensomme, på samme niveau som blandt børn, der ikke modtager sociale indsats (12 % for begge grupper).

Også i denne sammenhæng stikker pigerne negativt ud, da de på tværs af alle målgrupperne af udsathed generelt set oftere føler sig ensomme end drenge.

Andel af børn og unge, der ofte føler sig ensomme

Anm.: Procentgrundlag = 2.783 børn og unge har svaret på UCLA loneliness scale, der måler børn og unges ensomhedsfølelse ved at spørge, 1) hvor ofte de føler, at de savner nogen at være sammen med, 2) Hvor ofte de føler sig udenfor, og 3) hvor ofte de føler sig isoleret fra andre.
Kilde: VIVE, 2023. Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023. Opdateret i forhold til terminologi i ny lovgivning på området.

Venskaber

Venskaber er vigtige, fordi de kan give en følelse af at høre sammen med nogen og en følelse af at være en del af et fællesskab, men også fordi nære venner er nogle, man kan betro sig til om både bekymringer og glæder.

Fra forskningen har narrative fortællinger fra børn og unge, der har været anbragt under deres opvækst, vist, at flere anbragte børn og unge mangler et fundamentalt socialt tilhørsforhold, hvor de oplever omsorg og en ubetinget accept. Derfor kan der være fare for, at børn og unge i udsatte positioner ikke har lige så tætte venskaber eller relationer sammenlignet med andre børn og unge.

I "Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023" ser vi på, hvor mange gode venner børnene og de unge har. Konkret ser vi på, om de højst har én god ven, eller om de angiver at have to eller flere gode venner.

Her kan vi ikke spore nogen markante forskelle mellem børn og unge i anbringelse, støttende indsatser, tidligt forebyggende indsatser og unge uden indsats. Dog har børn og unge, som er anbragt på børne- og

ungehjem, oftere højst én god ven (16 %) sammenlignet med plejefamilieanbragte (5 %).

Der ses større forskel, når der i stedet spørges til, hvor ofte de har venner med hjem, eller selv er ude med eller hjemme hos venner.

En større andel børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem (28 %), har sammenlignet med andre børn og unge aldrig venner med hjem dér, hvor de bor. Til sammenligning er der 9 % af de plejefamilieanbragte og 4 % af børn og unge uden indsatser, der aldrig har venner med hjem.

Plejefamilieanbragte børn og unge har derimod relativt ofte venner med hjem mindst ugentligt (35 %). De store forskelle kan skyldes flere forskellige faktorer. For eksempel kan plejefamilieanbragte sammenlignet med børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem, have bedre rammer for at have venner på besøg. Det kan også være tilfældet, at de børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem, fortrinsvis har deres venner på selve anbringelsesstedet, og at de derfor ikke har samme behov for at have venner på besøg udefra.

Det er her bemærkelsesværdigt, at knap fire ud af fem af børnene og de unge i støttende indsatser aldrig (14 %) eller sjældnere end én gang om ugen (64 %) har venner med hjem. Det kan være udtryk for, at der er forhold i hjemmet, som gør, at børnene og de unge ikke har lyst til at have venner med hjem, men det kan også være udtryk for, at børnene og de unge selv har udfordringer, der gør det vanskeligt for dem at indgå i og vedligeholde venskaber.

Børn og unge i udsatte positioner er også i mindre grad hjemme hos eller ude med venner – uanset om det drejer sig om anbragte børn og unge, børn og unge i støttende indsatser eller børn og unge i tidligt forebyggende indsatser. Blandt de børn og unge, som ikke modtager indsatser, er 60 % af dem ude med venner mindst ugentligt, mens dette gælder for 34-44 % af børnene og de unge i udsatte positioner. Der er et mindretal af børn og unge, som er anbragt på børne- og ungehjem (15 %), der aldrig er hjemme hos eller ude med venner.

For børn og unge kan en stor del af deres sociale liv og venskaber være knyttet til en organiseret fritidsaktivitet. Fra forskningen ved vi også, at deltagelse i organiserede fritidsaktiviteter kan have en positiv

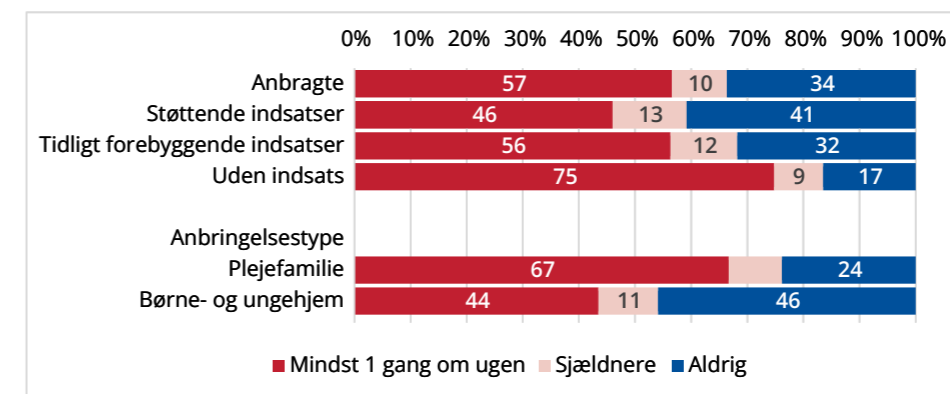
betydning for børns og unges psykiske modstandskraft, kan reducere ensomhed og kan sikre børn og unges tilknytning til skole. Derfor undersøges det i "Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023" også, hvor ofte børnene og de unge går til organiserede fritidsaktiviteter som sport, musik, teater mv.

Børn og unge i udsatte positioner går langt sjældnere til fritidsaktiviteter i en klub eller forening end børn og unge generelt. Eksempelvis er det næsten halvdelen af børnene og de unge, som er anbragt på børne- og ungehjem, der aldrig går til organiserede fritidsaktiviteter, mens det samme gælder for 41 % af de børn og unge, der modtager støttende indsatser.

Anbragte børn og unge har også svaret på, om de oplever, at deres anbringelsessted hjælper dem i forhold til at gå til organiserede fritidsaktiviteter. Hver femte (22 %) af dem, der er anbragt på børne- og ungehjem, svarer, at de slet ikke bliver hjulpet af anbringelsesstedet i forhold til at gå til fritidsaktiviteter. Til sammenligning gælder det samme for 10 % af de børn og unge, der er anbragt hos plejefamilie.

Hvor tit går du til fritidsaktiviteter i en klub eller forening?

Kilde: VIVE, 2023. Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023. Opdateret i forhold til terminologi i ny lovgivning på området.

Trivsel i skolen, men flere skoleskift og mere specialundervisning

Børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, har oftere skiftet skole og får oftere specialundervisning. Det samme gælder børn og unge, som modtager støttende indsatser. De er dog ofte glade for at gå i skole.

Børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, eller som modtager støttende indsatser, trives lige så godt i skolen som børn og unge, der ikke modtager indsatser. Her er det især børn og unge, der er anbragt i plejefamilie, som er glade for skolen.

Børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, oplever også i lige så høj grad som jævnaldrende, at deres lærere har høje forventninger til dem og giver dem lyst til at lære mere. Børn og unge i tidligt forebyggende indsatser er dog lidt mindre glade for skolen.

To eller flere skoleskift

Børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, går markant oftere på specialskole end jævnaldrende. Det gælder for 38 % af dem. Det samme gælder for 2 % af de børn og unge, som ikke modtager indsatser.

Børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, har også skiftet skole flere gange. Halvdelen af alle anbragte børn og unge har skiftet skole to eller flere gange. Blandt børn og unge uden indsatser gælder det for 9 %. Det er især børn og unge, der er anbragt på børne- og ungehjem, der har skiftet skole mange gange, ligesom de også oftere går på specialskole, end børn og unge, der er anbragt i plejefamilie. Også børn og unge, der modtager støttende indsatser, går oftere på specialskole og har oftere skiftet skole.

Børn og unges forventninger til, hvilken uddannelse de regner med at få

	Anbragte unge	Unge i støttende indsatser	Unge uden indsats
Erhvervsuddannelse	31 %	25 %	11 %
Kort videregående uddannelse	6 %	6 %	3 %
Mellemlang videregående uddannelse	14 %	14 %	17 %
Lang videregående uddannelse	10 %	16 %	24 %

Faglige udfordringer

Over halvdelen af børnene og de unge i udsatte positioner vurderer selv, at de klarer sig godt i skolen. Dog vurderer de ikke sig selv lige så positivt som deres jævnaldrende.

Et af adgangskravene til ungdomsuddannelserne er, at man har bestået grundskolens afsluttende prøver. Næsten hver tredje, som er anbragt uden for hjemmet, eller som modtager støttende indsatser, afslutter dog grundskolen uden at gå op til afsluttende prøver. Og når de går op, får de karakterer, der i gennemsnit ligger to karakterpoint lavere end blandt børn og unge, som ikke får indsatser.

Ambitioner om uddannelse

Omkring hver tiende af de 17-årige i udsatte positioner svarer, at de ikke laver noget for tiden. Det samme gælder for 1 % af de 17-årige uden indsatser. Samtidig er der relativt mange af de unge i udsatte positioner, som har ambitioner om at gennemføre en videregående uddannelse.

Der bør derfor være et øget fokus på at hjælpe de unge med at indfri disse ambitioner. Særligt for anbragte unge er overgangen til voksenlivet ofte brat, fordi en anbringelse som udgangspunkt ophører ved deres 18-års fødselsdag. Det gør det særligt vigtigt at støtte de unge i at få den uddannelse, som de ønsker.

Inddragelse i sagsbehandlingen

Børneinddragelse og inddragelse af børn og unge i egen sagsbehandling er emner, der er meget fokus på i disse år, blandt andet i kraft af reformer på anbringelsesområdet og børneområdet.

I trivselsundersøgelsen spørges børnene og de unge også til deres oplevelser af inddragelse. Desuden undersøges børnenes og de unges kendskab til og kontakt til deres børne- og ungeråd giver, da denne kontakt må forventes at være en forudsætning for i det hele taget at kunne blive inddraget.

Undersøgelsen belyser alene børnenes og de unges egen oplevelse af, i hvor høj grad de bliver inddraget i sagsbehandlingen. Det betyder, at det ikke kan udelukkes, at nogle børn og unge for eksempel oplever, at de ikke bliver informeret særlig godt om beslutninger i deres sag, selvom børne- og ungerådgiveren har en anden oplevelse. Undersøgelsen belyser med andre ord ikke de faktiske handlinger, som børne- og ungerådgiverne udfører i deres daglige virke, men stiller i stedet skarpt på, hvordan disse opfattes af børnene og de unge.

Samlet set oplever størstedelen af børnene og de unge i udsatte positioner (55-66 %), at de i middel grad bliver inddraget i sagsbehandlingen, mens ca. hver femte (20-28 %) oplever, at de i høj grad bliver inddraget.

Blandt børn og unge, der er anbragt uden for hjemmet, er det særligt pigerne, dem, der er anbragt sent, dem, der er anbragt på børne- og ungehjem, og dem med mindre komplekse sager, der oplever en lav grad af inddragelse. Disse sammenhænge er statistisk signifikante.

Kendskab til børne- og ungerådgiveren

Knap en fjerdedel af børn og unge i tidligt forebyggende indsatser svarer, at de ved, hvem deres børne- og ungerådgiver er.

Blandt børn og unge i støttende indsatser svarede to ud af tre, at de har kendskab til, hvem deres børne- og ungerådgiver er, mens 25 % svarede, at de ikke ved det – og resten svarede 'ved ikke'.

For både børn og unge med støttende indsatser og i tidligt forebyggende indsatser gælder den signifikante sammenhæng, at de ældre i højere grad end de yngre svarede, at de ved, hvem deres børne- og ungerådgiver er.

Skift

Børn og unge i udsatte positioner oplever varierende grad af skift af børne- og ungerådgiver knyttet til deres sag. Blandt dem, der modtager tidligt forebyggende indsatser, er det knap halvdelen, der har haft den samme børne- og ungerådgiver de seneste to år. Det samme gælder kun cirka en ud af fire af de børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet eller som modtager støttende indsatser.

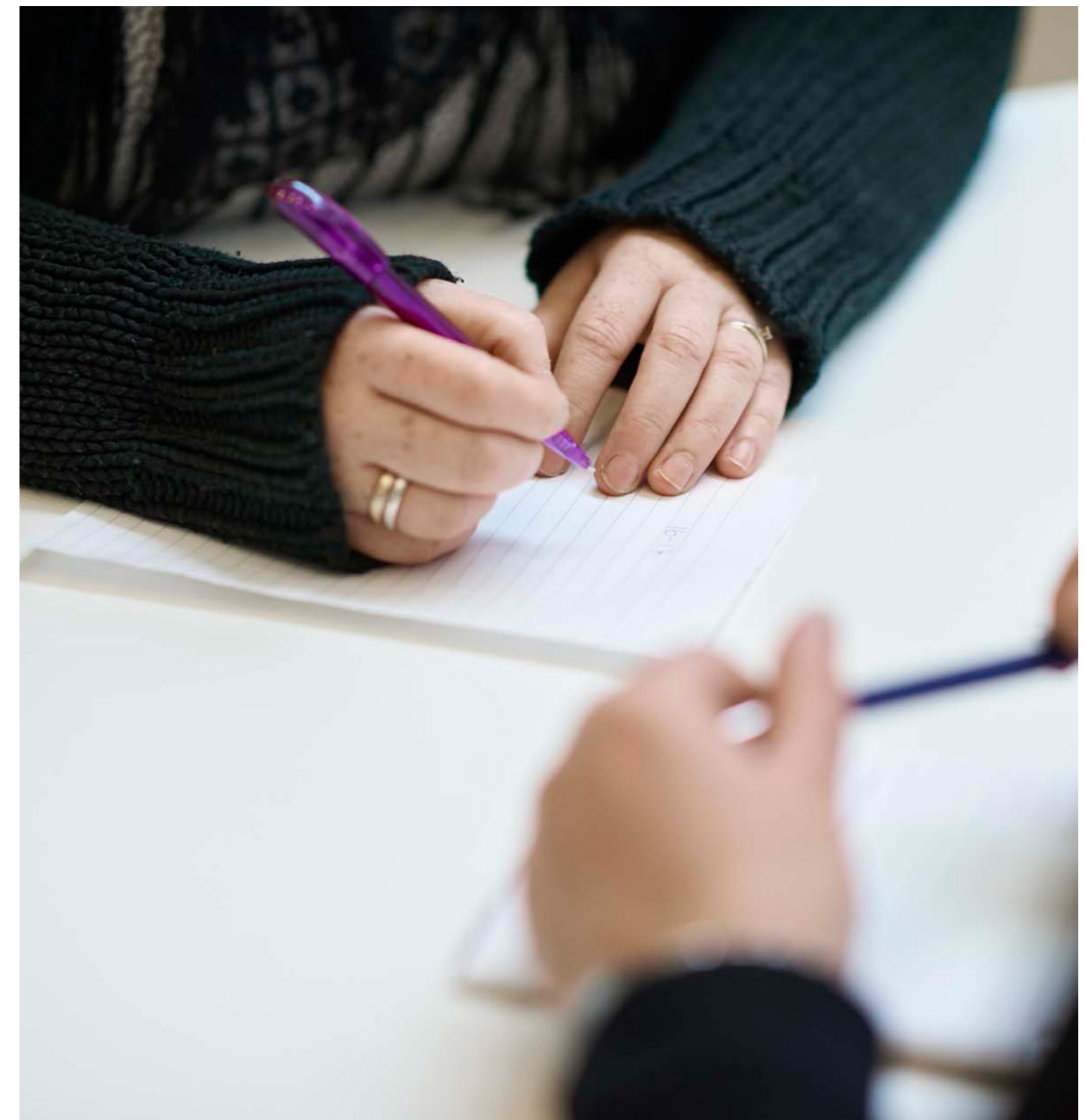
På tværs af målgrupperne har 15-40 % de seneste 2 år haft tre eller flere forskellige børne- og ungerådgivere. Hver sjette af de børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, har de seneste 2 år haft fire eller flere børne- og ungerådgivere.

Informeret eller ej?

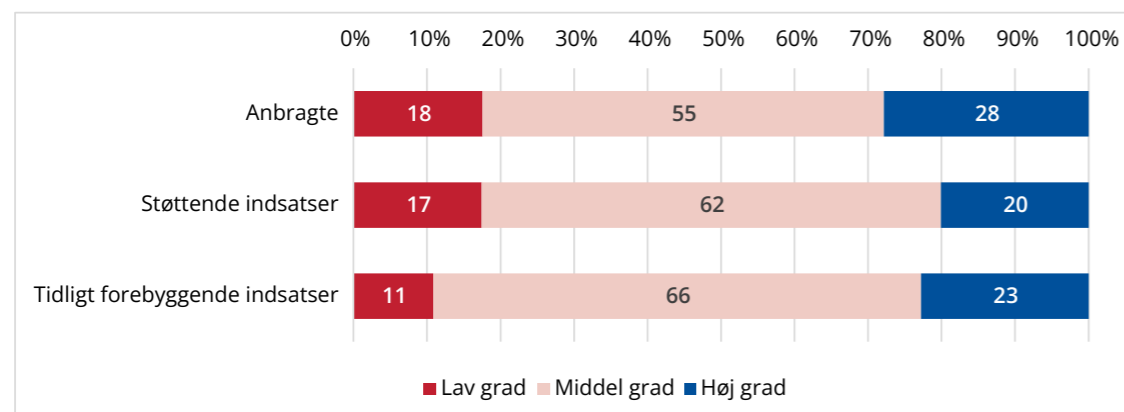
Børn og unge oplever i relativt høj grad, at de bliver informeret af deres børne- og ungerådgiver om deres sag.

På tværs af grupperne af børn og unge i udsatte positioner er det cirka syv ud af ti, der helt eller delvist oplever, at deres børne- og ungerådgiver forklarer dem, hvorfor beslutningerne i deres sag er, som de er.

Til gengæld oplever en mindre andel af børn og unge i udsatte positioner, at de bliver informeret om, hvad de skal tale om forud for møder med deres børne- og ungerådgiver. Her er det 20 % af de børn og unge, som er anbragt uden for hjemmet, 17 % af dem med støttende indsatser og 7 % af børn og unge i tidligt forebyggende indsatser, der oplever, at de forud for møder bliver informeret om, hvad der skal tales om på mødet.

Børnenes og de unges samlede oplevelse af, i hvor høj grad de bliver inddraget i sagsbehandlingen

Kilde: VIVE, 2023. Trivsel blandt børn og unge i udsatte positioner 2023. Opdateret i forhold til terminologi i ny lovgivning på området.

